

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων:](#)
[Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > [Austria](#)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

«Επίδοση ή κοινοποίηση» είναι η νομίμως διενεργούμενη και βεβαιούμενη παράδοση ενός εγγράφου στον παραλήπτη προς γνώση του περιεχομένου του.

Η επίδοση ή κοινοποίηση διατάσσεται από το δικαστήριο ως διαδικαστική πράξη στο πλαίσιο της δίκης και εκτελείται αυτεπαγγέλτως (άρθρο 87 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [Zivilprozessordnung — ZPO]). Η επίσημη βεβαίωση της επίδοσης ή κοινοποίησης είναι αναγκαία προκειμένου να μπορεί να ελεγχθεί αν και πότε έλαβε χώρα. Η απόδειξη της νόμιμης επίδοσης ή κοινοποίησης αποτελεί προϋπόθεση για να επέλθουν τα δικονομικά αποτελέσματα.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Καταρχήν πρέπει να επιδίδονται ή κοινοποιούνται νομίμως όλες οι δικαστικές πράξεις (π.χ. κλήσεις, διατάξεις, αποφάσεις) καθώς και όλες οι αιτήσεις των διαδίκων (π.χ. αγωγές, προτάσεις εναγομένων, δικόγραφα ένδικων μέσων) και κάθε άλλη δήλωση που απευθύνεται (και) στον αντίδικο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Η επίδοση ή κοινοποίηση και ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται ορίζεται από το αποφασίζον όργανο (δικαστής, δικαστικός υπάλληλος). Η σχετική διαταγή ονομάζεται «διαταγή επιδόσεως ή κοινοποιήσεως» (Zustellverfügung) και σημειώνεται από το αποφασίζον όργανο στο πρωτότυπο του προς επίδοση εγγράφου. Η επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται από υπηρεσία διανομής. Πρόκειται κυρίως για το ταχυδρομείο, αλλά μπορεί επίσης να είναι και άλλος φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας. Για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από τα δικαστήρια βλ. σημείο 6.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση

πράξεων.

Κατά κανόνα αυτό δεν συμβαίνει. Ωστόσο είναι δυνατή η διενέργεια απλών ερευνών, π.χ. βάσει του μητρώου πληθυσμού (βλ. κατωτέρω υπό σημείο 4.3), ανάλογα με το διαθέσιμο προσωπικό.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Ναι. Καθένας, και συνεπώς κάθε αλλοδαπή αρχή, μπορεί να ζητεί από τις αυστριακές αρχές υποβολής στοιχείων (Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt) πληροφορίες από το μητρώο πληθυσμού σχετικά με την κύρια κατοικία φυσικού προσώπου. Τα δηλωθέντα στοιχεία βρίσκονται αποθηκευμένα στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού (Zentrales Melderegister – ZMR). Πρόκειται για δημόσιο μητρώο στο οποίο όλα τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στην Αυστρία έχουν καταχωρίσει την κύρια κατοικία τους και, εφόσον υπάρχει, τη δευτερεύουσα κατοικία ή τις δευτερεύουσες κατοικίες τους. Η εγγραφή ή η διαγραφή κατοικίας στην Αυστρία είναι υποχρεωτική.

Για τη διενέργεια της έρευνας στο μητρώο απαιτούνται κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία των υπό διερεύνηση προσώπων: Όνομα και επίθετο, καθώς και ένα πρόσθετο στοιχείο που καθιστά δυνατή την ασφαλή ταυτοποίηση του προσώπου (π.χ. ημερομηνία γέννησης, τόπος γέννησης, υπηκοότητα ή προηγούμενη διεύθυνση).

Αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με την έρευνα στο μητρώο θα βρείτε στον ιστότοπο <http://www.help.gv.at>, υπό Dokumente und Recht / Personen-Meldeauskunft.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Στη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι διευθύνσεις των προσώπων προς τα οποία πρέπει να γίνει επίδοση ή κοινοποίηση μπορούν να προσδιοριστούν ως εξής [άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού]:

Στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών της Αυστρίας έχει συσταθεί κεντρικό μητρώο πληθυσμού (ZMR). Πρόκειται για δημόσιο μητρώο στο οποίο όλα τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στην Αυστρία έχουν καταχωρίσει την κύρια κατοικία τους και, εφόσον υπάρχει, τη δευτερεύουσα κατοικία ή τις δευτερεύουσες κατοικίες τους. Στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού είναι καταχωρισμένα δεδομένα ταυτότητας (π.χ. όνομα, φύλο, ημερομηνία γέννησης, αριθμός ZMR, ιθαγένεια κ.λπ.) και τα δεδομένα κατοικίας των προσώπων. Στην Αυστρία είναι υποχρεωτική η εγγραφή ή διαγραφή της κατοικίας.

Οι εγγραφές στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού πραγματοποιούνται μέσω των διάφορων αρχών υποβολής στοιχείων (Meldebehörden), των ληξιαρχείων και των γραφείων ιθαγένειας των αυστριακών δήμων και κοινοτήτων. Όλες οι αρχές [π.χ. τοπικές αρχές (Bezirkshauptmannschaften), αστυνομικές αρχές] έχουν ηλεκτρονική πρόσβαση σε αυτό. Κατόπιν αιτήματος, άμεση πρόσβαση έχουν και οι ελεγχόμενες από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι κ.λπ.

Κάθε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει (επί πληρωμή) πληροφορίες σχετικά με την κύρια κατοικία άλλου προσώπου από τις αρχές υποβολής στοιχείων.

Για τον εντοπισμό άλλου προσώπου, τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα μπορούν να λάβουν από το κεντρικό μητρώο πληθυσμού πληροφορίες για εγγεγραμμένα πρόσωπα, ζητώντας πληροφορίες σχετικά με την κύρια κατοικία του εν λόγω προσώπου. Πληροφορίες σχετικά με ημερομηνία γέννησης μπορούν να ζητηθούν μόνον από πρόσωπα που διαθέτουν εκτελεστό τίτλο κατά του αναζητούμενου προσώπου / των αναζητούμενων προσώπων.

Κατά γενικό κανόνα, παρέχονται πληροφορίες μόνο σχετικά με την κύρια κατοικία προσώπου. Εάν το αναζητούμενο πρόσωπο δεν διαθέτει ενεργή κύρια κατοικία, παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την τελευταία

κύρια κατοικία που διαγράφηκε από το μητρώο.

Προϋπόθεση για τη λήψη της πληροφορίας είναι η εξατομίκευση του αναζητούμενου προσώπου ή των αναζητούμενων προσώπων βάσει συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, ώστε να μην ληφθούν πολλαπλές πληροφορίες. Για τη λήψη της πληροφορίας, απαιτούνται το όνομα και το επώνυμο του αναζητούμενου προσώπου και τουλάχιστον ένα επιπλέον χαρακτηριστικό, ώστε να είναι δυνατή η σαφής ταυτοποίησή του (π.χ. ημερομηνία γέννησης, τόπος γέννησης, ιθαγένεια ή προηγούμενη διεύθυνση).

Αρμόδια αρχή είναι η αρχή υποβολής στοιχείων, δηλαδή το γραφείο της κοινότητας (Gemeindeamt), στους δήμους με ειδικό καθεστώς (Statutarstädten) οι δημοτικές αρχές (Magistrat) και στη Βιέννη οι αρχές των δημοτικών διαμερισμάτων (Magistratisches Bezirksamt).

Οι πληροφορίες μητρώου μπορούν να ζητηθούν χωρίς καμία διατύπωση αυτοπροσώπως, ταχυδρομικώς ή διαδικτυακά.

Η αίτηση για πληροφορίες μητρώου μπορεί να υποβληθεί ηλεκτρονικά, μέσω του ιστοτόπου του κεντρικού μητρώου πληθυσμού (ZMR) ή του ιστοτόπου oesterreich.gv.at. Προϋπόθεση είναι να υπάρχει ενεργοποιημένη κάρτα πολίτη (Bürgerkarte) και δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής. Οι ζητούμενες πληροφορίες παρέχονται αμέσως μόλις καταβληθεί το διοικητικό τέλος. Το ισχύον παράβολο των 3,30 ευρώ πρέπει να καταβληθεί ακόμη και αν η αναζήτηση δεν οδηγήσει σε σαφές αποτέλεσμα.

Για την απόκτηση πληροφοριών μητρώου, απαιτείται επίσημο δελτίο ταυτότητας με φωτογραφία. Στις γραπτές αιτήσεις, το επίσημο έγγραφο πρέπει να επισυνάπτεται σε πρωτότυπο ή σε αντίγραφο επικυρωμένο από συμβολαιογράφο ή δικαστήριο.

Η γραπτή αίτηση υπόκειται σε τέλος 14,30 ευρώ. Οι πληροφορίες στοιχίζουν 2,10 ευρώ όταν το σχετικό αίτημα υποβάλλεται σε τοπικό μητρώο πληθυσμού και 3,30 ευρώ όταν υποβάλλεται στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού (ZMR).

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις διενεργούνται κατά κανόνα από υπηρεσία διανομής, ήτοι από το ταχυδρομείο ή άλλον πάροχο καθολικής υπηρεσίας (βλ. ανωτέρω υπό σημείο 3) ή από δικαστικούς υπαλλήλους (άρθρο 88 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Ωστόσο προβλέπονται και οι ακόλουθες εναλλακτικές μέθοδοι κοινοποίησης:

Κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση σύμφωνα με τα άρθρα 25 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων και 115 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας:

Η κοινοποίηση σε πρόσωπα αγνώστου διαμονής ή σε περισσότερα πρόσωπα που δεν είναι γνωστά στην αρμόδια αρχή και για τα οποία δεν έχει οριστεί αντίκλητος μπορεί να γίνει με καταχώριση της ανακοίνωσης σχετικά με τη γενομένη κατάσταση του προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφου στο δικαστήριο στη λεγόμενη Ediktsdatei (βάση δεδομένων που περιλαμβάνει τις νομικές ανακοινώσεις, προσβάσιμη στον ιστοτόπο <http://www.justiz.gv.at/> υπό E-Government/Ediktsdatei). Η ανακοίνωση πρέπει να περιέχει σύντομες πληροφορίες για το περιεχόμενο του εγγράφου, το δικαστήριο της δίκης και τη διαφορά, καθώς και ως προς τη δυνατότητα παραλαβής του εγγράφου, με επισήμανση των νομικών συνεπειών της εν λόγω ανακοίνωσης. Η κοινοποίηση τεκμαίρεται διενεργηθείσα με την καταχώριση στην Ediktsdatei.

Κοινοποίηση σε επίτροπο (άρθρα 116-118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας):

Εάν η κοινοποίηση κατέστη δυνατή μόνο μέσω δημόσιας ανακοίνωσης (καταχώριση στην Ediktsdatei), το δικαστήριο ορίζει έναν επίτροπο, είτε κατόπιν αιτήσεως είτε αυτεπαγγέλτως, αν ο ενδιαφερόμενος όφειλε λόγω της κοινοποίησης προς αυτόν να προβεί σε διαδικαστική πράξη προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματά του, και ιδίως αν το προς επίδοση έγγραφο περιέχει κλήση προς το πρόσωπο αυτό. Ο διορισμός του επιτρόπου

δημοσιεύεται στην Ediktsdatei (άρθρο 117 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Με την πράξη αυτή και την εν συνεχεία παράδοση του εγγράφου στον επίτροπο, η κοινοποίηση τεκμαίρεται διενεργηθείσα (άρθρο 118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από τα δικαστήρια βλ. σημείο 6.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 6.2.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Για την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών επιδόσεων από το δικαστήριο στους διαδίκους και τους εκπροσώπους τους μπορεί να χρησιμοποιηθεί το διαδικτυακό σύστημα ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (ERV). Πρόκειται για μέθοδο διαβίβασης εντός ενός κύκλου ατομικά προσδιοριζόμενων μελών, η οποία ακολουθεί λεπτομερείς τεχνικούς κανόνες. Το εν λόγω σύστημα μπορεί κατ' αρχήν να χρησιμοποιηθεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Τεχνικές προϋποθέσεις για τη χρησιμοποίηση του συστήματος αποτελούν η χρήση ειδικού λογισμικού και κατά κανόνα η διαμεσολάβηση φορέα διαβίβασης.

Στην περίπτωση που η επίδοση μέσω του ERV δεν είναι δυνατή, ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί μέσω διοικητικής υπηρεσίας επιδόσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της ενότητας 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων (άρθρα 28 επ. Zustellgesetz — ZustG).

Η συμμετοχή στο αυστριακό ERV (όχι, ωστόσο, σε άλλα συστήματα ηλεκτρονικών επιδόσεων) είναι υποχρεωτική για τους δικηγόρους, τους συνηγόρους υπεράσπισης σε ποινικές υποθέσεις, τους συμβολαιογράφους, τα πιστωτικά και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα [άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου περί τραπεζών (Bankwesengesetz — BWG)], τις επιχειρήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 1 σημεία 1, 2, 4, 6, 7 και 8 του νόμου περί ασφαλιστικής εποπτείας του 2016 (Versicherungsaufsichtsgesetz 2016 — VAG 2016), τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης [άρθρα 23 έως 25 του γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz — ASVG), άρθρο 15 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης επιτηδευματιών (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz — GSVG), άρθρο 13 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης αγροτών (Bauern-Sozialversicherungsgesetz — BSVG), άρθρο 9 του νόμου περί ασφάλισης ασθένειας και ατυχήματος δημόσιων υπαλλήλων (Beamten-Kranken- und Unfallversicherungsgesetz — B-KUVG), άρθρο 4 του νόμου περί

ασφάλισης συμβολαιογράφων του 1972 (Notarversicherungsgesetz 1972 — NVG 1972)], τα συνταξιοδοτικά ιδρύματα (άρθρο 479 ASVG), το ταμείο αδειών και υποστήριξης εργαζομένων στον τομέα των κατασκευών [άρθρο 14 του νόμου περί αδειών και υποστήριξης εργαζομένων στον τομέα των κατασκευών (Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz — BUAG)], το ταμείο διαχείρισης αμοιβών φαρμακοποιών [άρθρο 1 του νόμου περί ταμείων διαχείρισης αμοιβών του 2002 (Gehaltskassengesetz 2002)], το ταμείο εγγύησης των μισθών σε περίπτωση αφερεγγυότητας [άρθρο 13 του νόμου περί εγγύησης των μισθών σε περίπτωση αφερεγγυότητας (Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz — IESG)] και η εταιρεία IEF-Service GmbH (άρθρο 1 IEF-G), η κεντρική ένωση αυστριακών φορέων κοινωνικής ασφάλισης (άρθρο 31 ASVG), η νομική υπηρεσία του κράτους («Finanzprokuratur») [άρθρο 1 του νόμου περί νομικής υπηρεσίας του κράτους (Finanzprokuraturgesetz — ProkG)], οι δικηγορικοί σύλλογοι, καθώς και οι πραγματογνώμονες και διερμηνείς [άρθρο 89c παράγραφος 5a του νόμου περί οργάνωσης των δικαστηρίων (Gerichtsorganisationsgesetz — GOG)].

Αντιθέτως, κατά το αυστριακό δίκαιο, η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν επιτρέπεται.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση:

Οσάκις ο νόμος απαγορεύει ρητά την κοινοποίηση ή επίδοση σε άλλο πρόσωπο εκτός του παραλήπτη πρόκειται για προσωπική κοινοποίηση ή επίδοση. Αυτή προβλέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις επιτρέπεται η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση. Ο όρος αυτός σημαίνει ότι εάν βρεθεί ο ίδιος ο παραλήπτης στον τόπο παράδοσης του εγγράφου, η κοινοποίηση ή επίδοση μπορεί καταρχήν να γίνει σε οποιονδήποτε ενήλικα κατοικεί στον ίδιο τόπο με τον παραλήπτη ή είναι υπάλληλος ή εργοδότης του παραλήπτη και δέχεται να παραλάβει το έγγραφο (άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Στην περίπτωση αυτή ο νόμος αναφέρεται σε υποκατάστατο παραλήπτη.

Ωστόσο, η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται μόνον αν ο διενεργών αυτήν μπορεί να υποθέσει δικαιολογημένα ότι ο παραλήπτης βρίσκεται συχνά στον τόπο της παράδοσης.

Κατά το άρθρο 103 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας απαγορεύεται η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση σε πρόσωπο το οποίο συμμετέχει στην ένδικη διαφορά ως αντίδικος του παραλήπτη.

Κατά το άρθρο 16 παράγραφος 5 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση λογίζεται ως μη διενεργηθείσα αν ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να ενημερωθεί εγκαίρως για τη διενέργεια της κοινοποίησης ή επίδοσης λόγω απουσίας του από τον τόπο της παράδοσης (π.χ. επειδή έλειπε σε ταξίδι ή νοσηλεύονταν σε νοσοκομείο ή τελούσε υπό κράτηση). Εντούτοις η κοινοποίηση ή επίδοση καθίσταται ισχυρή αν ο παραλήπτης επιστρέψει στον τόπο της παράδοσης την επόμενη ημέρα.

Κατάθεση:

Αν το έγγραφο δεν μπορεί να παραδοθεί στον τόπο παράδοσης (λόγω απουσίας του παραλήπτη ή υποκαταστάτου του) και αν ο διενεργών την παράδοση μπορεί να υποθέσει δικαιολογημένα ότι ο παραλήπτης βρίσκεται συχνά στον τόπο της παράδοσης, το έγγραφο, στην περίπτωση παράδοσης από την υπηρεσία παράδοσης μέσω του αρμόδιου υποκαταστήματός του, κατατίθεται, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, στην αρμόδια δημοτική υπηρεσία ή αρχή, όταν αυτή βρίσκεται στον ίδιο Δήμο (παρ. 17 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Βλ. συναφώς τα σημεία 7.1 και 7.3.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε περίπτωση κοινοποίησης ή επίδοσης μέσω κατάθεσης πρέπει να παρέχεται σχετική ειδοποίηση στον παραλήπτη (τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο ή θυροκόλληση). Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να αναφέρει τον τόπο της κατάθεσης καθώς και την έναρξη και τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής. Επίσης πρέπει να επισημαίνει τις συνέπειες της κατάθεσης (άρθρο 17 παράγραφος 2 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η προθεσμία παραλαβής αρχίζει την ημέρα κατά την οποία το έγγραφο διατίθεται προς παραλαβή και διαρκεί τουλάχιστον τρεις εβδομάδες. Το κατατεθέν έγγραφο θεωρείται ως επιδοθέν ή κοινοποιηθέν την πρώτη ημέρα της εν λόγω προθεσμίας (πλασματική επίδοση). Αυτό δεν ισχύει αν ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να ενημερωθεί εγκαίρως για τη διενέργεια της κοινοποίησης ή επίδοσης λόγω απουσίας του από τον τόπο παράδοσης. Και σε αυτή την περίπτωση, η επίδοση ή κοινοποίηση καθίσταται ισχυρή την επόμενη ημέρα από την επιστροφή του παραλήπτη στον τόπο παράδοσης εντός της προθεσμίας στη διάρκεια της οποίας ήταν δυνατή η παραλαβή του κατατεθέντος εγγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 τελευταίο εδάφιο του νόμου περί επιδόσεων ή κοινοποιήσεων. Εάν το κατατεθέν έγγραφο δεν παραληφθεί (γεγονός που πάντως δεν θίγει την ισχύ της επίδοσης ή κοινοποίησης), επιστρέφεται μετά τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής στο δικαστήριο που το απέστειλε.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο παραλήπτης ή ένας υποκατάστατος παραλήπτης ο οποίος κατοικεί υπό την ίδια στέγη μαζί του, αρνηθούν την παραλαβή του εγγράφου χωρίς νόμιμη αιτία, το έγγραφο καταλείπεται στον τόπο παράδοσης ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, κατατίθεται χωρίς έγγραφη ειδοποίηση. Η εναπόθεση ή κατάθεση εξομοιώνεται με επίδοση ή κοινοποίηση (άρθρο 20 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Η επίδοση μέσω ταχυδρομείου διενεργείται σύμφωνα με την σύμβαση της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης με διεθνή απόδειξη παραλαβής. Το έγγραφο παραδίδεται στον παραλήπτη ή, σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, σε άλλο πρόσωπο που μπορεί να το παραλάβει σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους παραλαβής (π.χ. αντίκλητος, «υποκατάστατος παραλήπτης» κ.λπ.). Στην Αυστρία εφαρμόζονται οι περί «υποκατάστατης παραλαβής» διατάξεις του άρθρου 16 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων (βλ. σημείο 7.1. ανωτέρω).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Το ζήτημα αν και υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπεται η κατάθεση της πράξης ρυθμίζεται από το εθνικό δικαίωμα του κράτους παραλαβής. Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του αυστριακού δικαίου επιτρέπεται η κατάθεση του εγγράφου εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες προς τούτο προϋποθέσεις (βλ. συναφώς σημείο 7 ανωτέρω).

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάσταση συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάσταση;

Βλ. συναφώς σημείο 7.3 ανωτέρω.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι. Η επίδοση ή κοινοποίηση βεβαιώνεται επί του σχετικού αποδεικτικού (βεβαίωση επίδοσης, απόδειξη παραλαβής) από το πρόσωπο που τη διενεργεί. Ο παραλήπτης του εγγράφου οφείλει να βεβαιώσει την παραλαβή θέτοντας την υπογραφή του επί του αποδεικτικού επίδοσης στο οποίο σημειώνει τη χρονολογία καθώς και, σε περίπτωση που δεν πρόκειται για τον αποδέκτη, η σχέση που τον συνδέει με αυτόν. Σε περίπτωση που αρνείται να προβεί στην εν λόγω βεβαίωση, ο διενεργών την επίδοση σημειώνει στο αποδεικτικό της επίδοσης το γεγονός της άρνησης, τη χρονολογία και τη σχέση που συνδέει τον παραλήπτη με τον αποδέκτη. Το αποδεικτικό επίδοσης αποστέλλεται αμελλητί στον αποστολέα.

Αν στο αποδεικτικό επίδοσης δεν υπάρχει σχετική σημείωση της αρχής που να το αποκλείει, αντί της παράδοσης του αποδεικτικού επίδοσης είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση αντιγράφου του αποδεικτικού επίδοσης ή των δεδομένων που απορρέουν από αυτό. Το πρωτότυπο του αποδεικτικού επίδοσης τηρείται τουλάχιστον πέντε έτη μετά τη διαβίβαση και αποστέλλεται αμελλητί στην αρχή εφόσον αυτή το ζητήσει.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή κοινοποίηση που δεν πληροί τις διατάξεις του νόμου είναι άκυρη, η ακυρότητά της όμως μπορεί να θεραπευτεί. Σύμφωνα με τον βασικό κανόνα του άρθρου 7 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η ελαττωματική επίδοση ή κοινοποίηση λογίζεται ως διενεργηθείσα κατά τον χρόνο της πραγματικής παράδοσης του εγγράφου στον παραλήπτη. Εάν έχει ορισθεί αντίκλητος, πρέπει να κατονομάζεται ως παραλήπτης, άλλως η επίδοση ή κοινοποίηση συντελείται το πρώτον κατά τον χρόνο της πραγματικής παράδοσης στον αντίκλητο. Πέραν αυτού, ο νόμος περί επίδοσης περιέχει ειδικές διατάξεις σχετικά με τη θεραπεία της ακυρότητας της υποκατάστατης επίδοσης ή κοινοποίησης ή της κατάθεσης στις περιπτώσεις στις οποίες ο παραλήπτης δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει εγκαίρως γνώση της διενέργειας της επίδοσης ή κοινοποίησης λόγω απουσίας του από τον τόπο της παράδοσης (άρθρο 16 παράγραφος 5 και άρθρο 17 παράγραφος 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Το ελάττωμα θεραπεύεται την επόμενη ημέρα μετά την επιστροφή του παραλήπτη στον τόπο της παράδοσης, ενώ ειδικά όσον αφορά την περίπτωση της κατάθεσης, η θεραπεία της ακυρότητας προϋποθέτει ότι η επιστροφή έλαβε χώρα εντός της προθεσμίας παραλαβής και το κατατεθέν έγγραφο μπορούσε να παραληφθεί την ημέρα αυτή. Σε αντίθεση με ό,τι ισχύει στην περίπτωση της υποκατάστατης επίδοσης ή κοινοποίησης, οπότε η θεραπεία δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό, στην περίπτωση της άκυρης κατάθεσης αποκλείεται η θεραπεία της ακυρότητας της επίδοσης ή κοινοποίησης αν ο παραλήπτης δεν επιστρέψει πριν από τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής. Αν ο παραλήπτης επιστρέψει εγκαίρως ώστε να μπορεί να παραλάβει το έγγραφο την πρώτη ημέρα της προθεσμίας παραλαβής, η επίδοση λογίζεται ως διενεργηθείσα την ημέρα αυτή, καθόσον δεν έχει αναλωθεί χρόνος από την προθεσμία παραλαβής. Αν επιστρέψει μεταγενέστερα, η επίδοση διά καταθέσεως λογίζεται ως διενεργηθείσα την επομένη ημέρα μετά την επιστροφή του, δεδομένου ότι ο παραλήπτης πρέπει να έχει στη διάθεσή του ακέραιες τις προθεσμίες που εξαρτώνται από την επίδοση ή κοινοποίηση. Αυτό αφορά ιδίως τις προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα

σύνταξης της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Το ένδικο μέσο της έφεσης κατά της αντίστοιχης δικαστικής απόφασης.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Δεν επιβάλλονται τέλη.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 23/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα